

In prezent, la cabinetul de cultură fizică medicală al secției cardiologie a Spitalului Județean Sibiu — de unde vă redăm imaginea alăturată — sînt create condiții moderne prin introducerea calculatorului electronic de diagnostic și dispenserizării pentru bolnavii de infarct miocardic. Prin testări complexe aici se efectuează măsurători la efort și specialiștii stabilesc tratamentul și recuperarea celor internați sau aflați în evidența secției de cardiologie Foto: Fred NUSS

Școala

In sfîrșit, Revoluția a reușit să redea și școlii libertatea după care a tinjît atîta amar de ani. Libertatea de gîndire, libertatea de a se afirma ca o conștiință vie a zilei de miine, libertatea de a crede în puterea ei de înțelegere și însușire a adevărului.

Nu neapărat înlăturarea uniformelor elevilor din licee a fost saltul pe care școala românească l-a făcut în aceste câteva săptămîni. Și nici faptul că studenții au refuzat un profesor sau altul. Saltul pe care școala românească l-a făcut în aceste săptămîni se numește eliberarea spiritului din chingile dogmatismului, eliberarea tinerelor minți de teama zilei de miine, eliberarea entuziasmului caracteristic tinereții în folosul acesteia.

EDITORIALUL ZILEI

Păcat însă că, pe ici pe colo, aceste însemnate libertăți cucerite cu sînge sînt oarecum învăluite într-o ceață artificială, de separare a tinereții în „noi” și „voi”, de către un fals și perimat umanism, de către o ignorantă democrație care face abstracție de realitate. Libertatea este a noastră, a tuturor, ea trebuind situată deasupra deosebirilor de naționalitate, credință, opțiuni etc.

Și nimeni, în numele nici unui principiu nu poate atenta la ea. La ea și la democrația care trece pe deasupra țării ca un vînt de primăvară.

Iar școala este viață. Și dacă este viață ea înseamnă pasul înainte pe care-l face fiecare generație.

TRIBUNA

Precizare

Domnul lt. col. Nicolae Ghergu ne precizează că Decretul nr. 98/1983 privitor la obligativitatea verificării caracterelor mașinilor de scris este și rămîne abrogat. Orice fel de acțiuni în acest sens (inclusiv cea sesizată de domnul Octavian Minzat, salariat

la întreprinderea „Steaua Roșie” din Sibiu) se datorează excesului de zel (oare numai atît?) de care dau dovadă foștii responsabili cu acest resort din anumite unități, poliția neavînd nici un fel de legături cu aceste obiceiuri de tristă amintire.

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 43

Miercuri,

14 februarie

1990

4 pagini

50 bani

Starea economiei

S-a vîndut mai mult decît s-a produs

Luna ianuarie a primului an al revoluției a fost în economia județului favorabilă mai ales mîtingurilor, demonstrațiilor și grevelor. De muncit s-a mai muncit, dar nu atît cît era necesar și posibil. Și atunci nu mai miră pe nimeni că realizările la producția marfă (și tot așa la productivitatea muncii) sînt „sub” nivelul planificat (98,8 la sută) și, ceea ce este mai grav, departe de realizările din ianuarie 1989 (comparativ, doar 86,8 la sută). În ceea ce privește producția fi-

(continuare în pag. a III-a)

Ion SORESCU

Dezvăluiri

Vile pentru ștabi, pe banii poporului!

Între documentele găsite de către cei ce au ocupat clădirea Comitetului Județean de partid, după fuga rusinoasă a „Prințisorului”, s-a aflat și o scrisoare adresată C.C. al P.C.R. prin care „cineva” sesiza că pentru „amenajarea” locuinței fostului secretar cu problema organizatorice Viorel Pescar, aghiotantul prințisorului, s-au alocat din fondurile publice peste 200 de mii de lei. Cu titlu informativ amintim cititorilor noștri că prețul unui apartament nou, cu 4 camere normale, după majorarea retroactivă „cu cîntec” din 1983, este de 186 mii lei. Avea pe-tentul dreptate să se scandalizeze? Evident că da. Numai că scrisoarea sa a urmat „efectul bumerang”. Reclami la „ce-ce” un tovarăș de la județ și atunci „ce-ce”-ul care n-are, vezi doamne, timp de „mărunțisuri” trimite înapoi sesizarea, spre cercetare, la... județ. E de mirare că n-a ajuns tocmai pe mîna reclamantului Pescaru spre „rezolvare” (familia domnitoare agreea vînătorii și pescării...).

Dar, ne îndepărtăm de subiect. Și subiectul este acesta: multor cadre de conducere din partid și altor ștabi li s-au repartizat case (de sași) din plecări. Toți visau numai vile. Erau de-a dreptul obsedați de ele. Apartamente la bloc? Să

fim serioși. Osul cel mare era „vila”. Cu garaj, curticică, grădină și alte acareturi. Și în nici un caz în Gusterița, ci undeva prin Trei Stejari sau alte „cartiere selecte”. Erau foarte „exigenți”. Nu acceptau decît după ce li se prezentau mai multe variante. Apoi începeau mofturile... casa este așa și așa... trebuie aranjată... terminată. Că altfel nu se poate locui în ea. Și atunci, din dispoziția „centrului vital al națiunii”, societatea își desfășoara larg baierile pungi pentru a satisface toate mofturile noilor moftangii. Ajungi să îți pui inevitabil întrebarea: Ce naiba, toți sașii care au plecat și-au lăsat casele neterminate sau în paragină? Întrebare evident retorică, căci răspunsul este de notorietate publică.

Plecînd de la toate acestea și în intenția nedisimulată de a declanșa o anchetă oficială în legătură cu una dintre modalitățile specifice sibiene de abuz și profit bazat pe funcții și relații, am efectuat și noi o succintă anchetă gazetărească, care — sperăm — va trezi ecoul scontat.

Începînd, deci, din ziarul nostru de miine urmăriți concluziile noastre privind „Vile pentru ștabi, pe banii poporului!”

Nicolae ACHIM
Ion SORESCU

Aviz amatorilor!

După cum sîntem informați de dl. col. Gheorghe Ardelean din Inspectoratul General al Poliției, cantitatea de monedă falsă pătrunsă în țară a înregistrat în ultima vreme o creștere în condițiile în care tranzacțiile se fac pe piața liberă. Pentru a preveni și a reduce amploarea acestui trafic ilegal se recomandă, în primul rînd, ca cei care procură valută să o facă de la organele de stat unde există posibilitatea stabilirii falsurilor și prevenirea răspîndirii acestora.

(ROMPRES)

Aveți cuvîntul!

(Pagina a II-a)

„Procesul celor 7”

(În pagina a III-a)

Referitor la zvonul care circula în rîndul sibienilor potrivit căruia teroriștii care au acționat în orașul nostru au venit cu un avion special ROMBAC, în data de 20 XII 1989, ora 19, Aeroportul Sibiu face următoarele precizări:

• În seara zilei de 20 XII 1989, orele 19,06, pe aeroportul Sibiu a aterizat cursa obișnuită de pasageri RO 135/136, ce s-a efectuat cu aeronava BAC 1-11, seria 400 avînd indicativul B.C.F. Aeronava BAC din seria 400 are o capacitate maximă de transport de 88 locuri și în 20 XII 1989 a înlocuit, în această cursă, aeronava curentă AN-24 din motive comerciale, deoarece, fiind de capacitate mai mare, era în măsură să transporte de la București la Sibiu

o cantitate de 3 000 kg colete cu alimente venite din străinătate, ce urmau să fie distribuite destinatarilor prin vama Sibiu, operațiune ce s-a efectuat începînd cu ziua de 5 I 1990. Pînă la acea

CLARIFICĂRI

dată aceste colete au fost depozitate în magazia aeroportului Sibiu.

• Pasagerii sosiți cu această cursă au fost în număr de 81 din care: 40 cu domiciliul în Sibiu, 27 cu domiciliul în București, 8 cu domiciliul în jud. Alba, unul cu domiciliul în Iași, unul cu domiciliul în Vilcea, unul cu pașaport R.F.G. și 3 pa-

sageri cu pașaport R.S.R. Din totalul de 81 pasageri un număr de 31 au fost femei și doi au fost copii.

Mai precizăm că în ziua de 20 XII 1989 pe aeroportul Sibiu nu a aterizat nici o aeronavă specială.

N.R. Așteptăm din partea domnului lt. col. Nicolae Dochinoiu unele precizări legate de zborul efectuat de o aeronavă militară, în ziua de 17 decembrie 1989, pe ruta Sibiu — Timișoara. Totodată, cerem precizări privind cursa specială din seara zilei de 21 XII 1989, care a aterizat pe aeroportul Sibiu după cursa obișnuită București — Sibiu, și care, după unele informații, ar fi debarcat un număr important de persoane necunoscute.

Toaleta străzii — un imperativ al zilelor ce via

Foto: Fred NUSS

